

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αρ. 1873 της 8ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1983
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ Ι

Κανονιστικές Διοικητικές Πράξεις

Αριθμός 155

Ο ΠΕΡΙ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 96 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 14 ΤΟΥ 1959, 67 ΤΟΥ 1963, 6 ΚΑΙ 65 ΤΟΥ
1964, 12 ΚΑΙ 38 ΤΟΥ 1969, 13 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ 1974, 24 ΤΟΥ 1978,
25 ΤΟΥ 1979 ΚΑΙ 80 ΤΟΥ 1982)

Διάταγμα δυνάμει του άρθρου 9(4)

Το Υπουργικό Συμβούλιο, ασκώντας τις εξουσίες που του παραχωρούνται από το εδάφιο (4) του άρθρου 9 του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, αποφάσισε την έκδοση των πιο κάτω οδηγιών, που έκρινε αναγκαίες για την εκπλήρωση των προϋποθέσεων που προβλέπονται στις παραγράφους (α) και (β) (ι) και (ιι) του εδαφίου (4) του άρθρου 9 του Νόμου.

Τα έργα και οι οικοδομές που καλύπτονται από τις πιο πάνω πρόνοιες θα πρέπει, ανάλογα με την περίπτωση:

(1) Να είναι ψηλής τεχνικής και αισθητικής στάθμης, να εκτελούνται στην κατάλληλη τοποθεσία, να εναρμονίζονται με την επικρατούσα στην περιοχή χρήση, να είναι χαμηλής πυκνότητας, χαμηλού ύψους και μικρού όγκου, να μην προκαλούν οχληρία ή ρύπανση, να μην παραβιάζουν τη δημόσια υγεία, να μη δημιουργούν προβλήματα στην τροχαία κυκλοφορία και η χρήση τους να είναι αναγκαία για εξυπηρέτηση της περιοχής.

(2) Ειδικά, προκειμένου για ενιαία ανάπτυξη, επιπρόσθετα από τις πιο πάνω γενικές οδηγίες θα ισχύουν και οι ακόλουθες:

(α) ως ενιαία ανάπτυξη θεωρείται η οικιστική ενιαία ανάπτυξη, η τουριστική ενιαία ανάπτυξη και η ανάπτυξη πολλαπλών ψυχαγωγικών διευκολύνσεων, εφόσο είναι ψηλής τεχνικής και αισθητικής στάθμης και δημιουργείται στην κατάλληλη τοποθεσία·

(β) η ενιαία ανάπτυξη θα πρέπει να συνοδεύεται από σχέδιο γενικής διατάξεως, από αρχιτεκτονικά σχέδια και οτιδήποτε άλλο αναγκαίο για να αποδειχτεί η πρόθεση των αιτητών για εκτέλεση του έργου στο σύνολό του·

(γ) ειδικότερα η ενιαία οικιστική ανάπτυξη θα πρέπει είτε να συμβάλλει στην ενοποίηση και βελτίωση των υφιστάμενων οικισμών είτε να δημιουργεί ανεξάρτητους και αυτοτελείς οικισμούς που να περιλαμβάνουν, εκτός από οικιστικές μονάδες, και άλλες κοινωφελείς χρήσεις, ανάλογα με την περίπτωση, όπως χώρους πρασίνου, γήπεδα αθλοπαιδιών και άλλες αθλητικές διευκολύνσεις, εκπαιδευτικά ιδρύματα, και να εξυπηρετεί κοινωφελή ή άλλο μη κερδοσκοπικό σκοπό.

Εκδόθηκε την 1η Ιουλίου, 1983.

(Υ.Ε. 322/59/10.)